

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6Csp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222201043
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4222201043.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v právnej veci žalobkyne: M.O. M., XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, Y., v konaní zastúpená: Mgr. Peter Kováčik, advokát so sídlom Laurinská 3, Bratislava, IČO: 53 286 090, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúsová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, o zaplatenie sumy 300,- eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný žalobkyni zaplatiť sumu 200,- eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 100,- eur zamietla.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.03.2022 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 300,- eur titulom finančného zadostučinenia na tom skutkovom základe, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzavretiu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX dňa 10.04.2013 a zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX dňa 26.05.2014. S poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka súd zmluvy strán sporu o spotrebiteľskom úvere z 10.04.2013 a z 26.05.2014 považoval v časti úroku vo výške 39,15% ročne za neplatné. Vzhľadom na to, že žalobkyňa na predmetné zmluvy veriteľovi uhradila finančné prostriedky značne prevyšujúce poskytnuté plnenie zo strany veriteľa, na ktoré veriteľ nemal právny nárok, na strane veriteľa došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca domáhal v konaní vedenom pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn.: 13Csp/57/2017, IČS: 4217202333, pričom rozsudok Okresného súdu Komárno nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019 ktorým konajúci súd priznal žalobkyni právoplatný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 328,- eura s príslušenstvom. Predmetným rozsudkom došlo zo strany súdu k právoplatnému uloženiu povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 328,- eura spolu s príslušenstvom, a to z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ustanoveniami § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bližšie špecifikovaných v predmetnom rozhodnutí. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie, ktorého sa podanou žalobou domáha. Uviedla, že v prejednávanej veci je úspešné uplatnenie práva splnené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 07. 11. 2019 (právoplatným 28.12.2019), vydaným pod sp.

zn.: 13Csp/57/2017, ktorým konajúci súd priznal žalobcovi právoplatný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 328,- eura s príslušenstvom. Žalobkyňa si touto žalobou uplatňuje nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eura zo strany žalovaného. Uviedla ďalej, že jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia je primeranosť. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva, a na ktorom bola žalobkyňa úspešná, pričom bola nútený aj uhrádzať advokátovi peňažné prostriedky na účelné uplatňovanie svojich práv. Uviedla, že suma vo výške 300,- eur, ktorej sa podanou žalobou domáha, je vo vzťahu k vyššie uvedeným okolnostiam nanajvyš primeraná. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa k žalobe pripojila rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/57/2017 zo dňa 07.11.2019 s doložkou právoplatnosti.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom namietal, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobkyňa má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadne priznanú náhradu finančného zadosťučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Uviedol, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobkyňa žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Uviedol, že žalobkyňa mala možnosť si Zmluvu pred jej podpisom prečítať. Žalovaný teda poskytol žalobkyňi úver v dobrej viere, že sú jej známe zmluvné dojednania. Za spornú považuje žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa nijako relevantne neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia (odhadom určené), ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Priznané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznanú výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa v neprítomnosti strán sporu oboznámil s obsahom listinných dôkazov založených v spise, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 13Csp/57/2017 a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. V konaní vedenom pod sp. zn. 13Csp/57/2017 si žalobou doručenou súdu 15.2.2017 žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy vo výške 802,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 02.02.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 10.04.2013 jej poskytol žalovaný úver vo výške 300 eur, odplata za ktorý predstavovala sumu vo výške 288 eur v zmluve označená ako príslušný poplatok. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 26.5.2014 jej poskytol žalovaný úver vo výške 500 eur, odplata za ktorý predstavovala sumu vo výške 484 eur v zmluve označená ako celkové náklady. Odplata za poskytnuté úvery dosiahla úroveň 96%, čo niekoľkonásobne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v rozpore s § 53 ods. 6 OZ. Žalobkyňa v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX uhradila žalovanému sumu vo výške 618,- eur, teda o 318,- eur viac a na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. V súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 984 eur, teda o 484 eur viac a na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súd v konaní 13Csp/57/2017 dňa 14.11.2017 rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 631,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 631,- eur od 02.02.2017 do zaplatenia. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 631,- eur ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 57,34 % náhradu trov konania. Súd žalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške

37,50 eur. Po tom, ako Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/112/2015-125 z 28.06.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.), vo výroku o trovách konania (III.) a vo výroku o súdnom poplatku (IV.) zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd vydal dňa 07.11.2019 rozsudok, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 328,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 328,- eur od 02.02.2017 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ďalej žalobu v časti prevyšujúcej sumu 328,- eur do sumy 631,- eur ako aj v časti úroku z omeškania zo sumy prevyšujúcej sumu 328,- eur do sumy 631,- eur zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2019.

6. Ako vyplynulo z predmetného konania vedeného pod sp. zn. 13Csp/57/2017, žalobkyňa uhradila žalovanému v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX o 318,- eur viac než ako čerpala, a tak vzhľadom na neplatosť zmluvy v časti úroku a v časti administratívnych nákladov bola žalobkyňa povinná uhradiť žalovanému len sumu čerpania vo výške 300 eur. Platbami žalobkyne nad sumu 300 eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. V súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX žalobkyňa uhradila žalovanému o 484,- eur viac než ako čerpala, a tak vzhľadom na neplatosť zmluvy v časti úroku a v časti administratívnych nákladov bola žalobkyňa povinná uhradiť žalovanému len sumu čerpania vo výške 500,- eur. Platbami žalobkyne nad sumu 500,- eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu.

7. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Hmotnoprávne predpoklady na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia požadovaného žalobkyňou upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa v ustanovení § 3 ods. 5. Základnými predpokladmi vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a úspech spotrebiteľa pri ochrane práva spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených zákonom. Z uvedeného vyplýva, že ak spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá. Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenal, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016). V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, odvolací súd tiež poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

9. V danej právnej veci mal aj súd za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/57/2017 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ, pričom súd jej v tomto konaní priznal sumu 328,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 328,- eur od 02.02.2017 do zaplataenia titulom bezdôvodného obohatenia. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019. Na základe tohto rozhodnutia má sú za to, že žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľky, a preto považoval nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za sčasti dôvodný.

10. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V prejednanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo priamu finančnú ujmu spotrebiteľovi vo výške 802,- eur (318 + 484 eura, t. j. sumu, ktorú reálne zaplatila viac z dvoch spotrebiteľských zmlúv uzatvorených so žalovaným). Na odstránenie tohto nepriaznivého

stavu musela žalobkyňa absolvovať súdne konanie, v ktorom sa domohla úspešne práva na vrátenie finančných prostriedkov (vo výške 328,- eura).

11. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritériá pre určovanie jeho výšky. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

12. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia súd berie do úvahy nielen tú skutočnosť, že neplatnosť zmluvnej podmienky pre jej rozpor s dobrými mravmi je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadňuje aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pritom na to, že aj vďaka žalobkyni vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neplatnom znení. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa, ktorú z explicitného znenia zákona nemožno stotožňovať s úspešne uplatneným právom.

13. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu spotrebiteľa. V dôsledku konania žalovaného žalobkyňa musela chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Súd tiež pripomína, že žalobkyňa nebola jediným spotrebiteľom, ktorý sa domáhal či už vydania bezdôvodného obohatenia alebo určenia neplatnosti zmluvnej podmienky, a teda aj žalovaný, ak by dobrovoľne upustil od nedovoleného konania a prejavil voči svojim klientom čestnosť a snahu napraviť protiprávny stav, k súdnym konaniam vedených zo strán spotrebiteľov by vôbec nemuselo dochádzať.

14. Žalobkyňa svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila tým, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde žalobkyňa úspešne obhajovala svoje porušené práva, pričom bola nútená aj uhrádzať advokátovi peňažné prostriedky na účelné uplatňovanie svojich práv. Pri neexistencii špecifických kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, okrem „primeranosti“, a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prihliadal najmä na výšku žalovaným získaného bezdôvodného obohatenia a za primerané okolností považuje primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 200,- eur, ktoré podľa názoru predstavuje primerané finančné zadosťučinenie za to, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil (200,- eur rovná sa približne 1/4 zo sumy 802 eur). Súd je presvedčený, že priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobkyňa sa v dôsledku konania žalovaného domáhala ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa. S poukazom na uvedené okolnosti súd nepochybuje, že výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaného prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyni - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. V intenciách vyššie uvedeného preto súd žalobkyni priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- eur a žalobu v časti o zaplatenie sumy 100,- eur prevyšujúcej sumu 200,- eur zamietol, keďže považoval finančné zadosťučinenie vo výške 200,00 eur za primerané, zodpovedajúce jednak charakteru porušenej povinnosti žalovaným, ako aj ujme, ktorú utrpela žalobkyňa.

15. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V danom

prípade súd nevzhladol dôvody k tomu, aby žalovanému na splnenie povinnosti určil dlhšiu lehotu ako tri dni.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bola žaloba o náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur, pričom súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 100,- eur zamietol, t. j. v tejto časti bola žalobkyňa neúspešná. Ohľadne základu (existencie nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia) dospel súd k záveru o jeho danosti a len výška nároku závisela od úvahy súdu a preto podľa názoru súdu bola žalobkyňa v spore úspešná v rozsahu 100%. Pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobkyne v časti o zaplatenie sumy 100,- eur, nemá na rozhodnutie o trovách konania v časti nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia žiadny vplyv. V tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovanému nespravodlivé, sa výška náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy 200,- eur bez ohľadu na pôvodný predmet konania; aj v režime ustanovenia § 255 ods. 1 CSP mala žalobkyňa v časti náhrady primeraného finančného zadosťučinenia plný úspech, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (primeraného finančného zadosťučinenia) závisela od úvahy súdu, zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech žalovaného, ale je len dôsledkom úvahy súdu.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.